

навичок, а в нашому випадку – гендерно орієнтованих. Наприклад, на заняттях викладачі роблять екскурси в історію феміністичної думки (наприклад, під час вивчення творчості Лесі Українки та Ольги Кобилянської); гендерний аналіз художніх творів (наприклад, «Кайдашева сім'я» І. Нечуя-Левицького); а також гендерне компаративне дослідження художнього тексту та іншого виду мистецтва (наприклад, зробити компаративний аналіз вірша І. Франка «Сікстинська мадонна» та однойменної картини Рафаеля); також аналіз теоретико-літературних понять або критичних матеріалів можна наповнювати гендерним змістом.

Заняття з української мови також покликають формувати гендерну культуру студентів: написання власного висловлення гендерного характеру, виконання вправ, які допомагали застосовувати паритетну мову (наприклад, вправи із фемінітивами), участь у проєктах гендерного спрямування, аналізування гендерних стереотипів (наприклад, під час вивчення прислів'їв та афоризмів такого типу: «Жінка на кораблі – до біди», «Гарний чоловік і погану жінку красить», «Баба з воза, кобилі легше» тощо).

Отже, гендерний підхід – це важлива складова освітнього процесу, адже воно збагачується осмисленням мистецтва слова крізь призму гендеру як культурної метафори статі. Адже формування гендерної культури студентів передбачає засвоєння та застосування ними знань про специфічні культурні характеристики, що визначають соціальну поведінку жінок і чоловіків і взаємовідносини між ними, тобто формування соціокультурних механізмів конструювання чоловічих і жіночих ролей.

Список використаних джерел

1. Дибка Л. Урок-гендерне дослідження. Дивослово. 2007. № 2. С. 12-17.
2. Мозгова Л. А. Гендерна складова методики навчання української літератури у старшій школі: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.02. «Теорія та методика навчання». Київ : Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова, 2010. 20 с.
3. Смоляр Л.О. Становлення гендерної освіти в Україні. Основи теорії гендера. — К.: «К.І. С.», 2004. 536 с.

Федоренко С.

Державний біотехнологічний університет

ОБРАЗ ЖІНКИ В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ: ЖІНКА-МАТИ, ЖІНКА-ВОЇН,
ЖІНКА-БЕРЕГІНЯ

«Жінка творить історію,
хоча історія запам'ятовує лише імена чоловіків»

Генріх Гейне

Вислів відомого письменника закарбувався у моїй пам'яті, адже дійсно, жінка виховала князів, мужів, винахідників, але її згадують в останню чергу. Але чим я захоплююсь, так це тим, що жіноча половина людства не тільки народжує

і виховує геніїв, вона сама стає генієм. Вона уособлює в собі родину і творить прекрасне, велике, героїчне.

Жінка дала початок людському роду і весь час наповнювала історію людства, зокрема українського народу. Прекрасна половина людства завжди була музою для художників, поетів, письменників, скульпторів, істориків . творці великого описували не тільки велику красу, але й подвиги, нелегку долю, саме звершення жінки служили ґрунтом для творчості.

На занятті з історії української культури ми вивчаємо періоди розвитку культури. Особливо мене захоплюють періоди, зокрема давніші, що розкривають вплив жінки на долю держави. Амазонки – община українського жіноцтва, вони існували ще до нашої ери, але скільки міфів про них і їхню велич ходить й у наш час . Ці жінки своєю силою і стилем життя надихали багатьох митців: Олександра Екстера, Йозеф Ельснера, Олександра Кравченка та ін. І мене не оминула ця тема, я також вирішила висловити захват жіноцтвом того часу.

Кожен культурний період мав свою неоднозначність і цим притягував все більше. Але були такі історичні факти, які нашоувхнули мене на роздуми , що вилились згодом у поетичні рядки:

У далеку давню днину,
В годину, коли все почалось .
Жінка тримала родину,
Та й списа держать довелось.
Тоді на конях в походи,
Рушали косачки в красі,
Шукали волі й свободи,
На рідній великій землі.
- Я воїн з косою до п'яток!
Борола великих мужів,
Я стріли пускала завзято -
Богиня полів і лісів.
Я вождь , великий шалений,
Я дика і безжалісна рись,
Оберігаю той край, що зелений.
І ти мене бережись!
Я жінка в бою, я пантера.
Я тигр і могутня, як лев !
Це все моє: гаї і озера,
Цього всього королева тепер.
Такі амазонки були того часу:
Красиві і мужні жінки,
Шалені, войовничі, прекрасні ,
Витривалі, хоробрі, стійкі.

Ми переконані, що жінки у наш час також відіграють досить важливу роль у соціумі. У неї різноманітне поле діяльності, багато обов'язків і саме вона підтримує головні компоненти нашого життя .

Жінка будує ,майструє і проектує, вона важко працює. ХХІ перше століття багате на великих жінок: справжніх завойовниць без зброї у руках трудівниць і майстринь. Вони є творцями і авторками прекрасного, вони безстрашні, але при цьому завжди залишаються жінками, не втрачаючи своєї внутрішньої природи.

Таким чином,ми дійшли висновку, що жінка велика опора у нашому світі, це початок і розвиток людської історії, вона не тільки не може бути на рівні з кимось, вона одна велика частина, самостійна і незамінна. Я вважаю, що у наш час жінка сильніша ніж будь-коли, у період інформаційного потоку і невинного розвитку вона ввібрала у себе усі модернізації і зберегла старі традиції, підкорила п'єдестали і лишилась просто жінкою, берегинею.

Науковий керівник
д. наук, проф. Грабар Н.Г.

Холод О. О.

Державний біотехнологічний університет

ДИСЦИПЛІНА “ПРАВНИЧА ЛОГІКА” ЯК ФУНДАМЕНТ МИСЛЕНЕВОЇ КУЛЬТУРИ ЮРИСТІВ

Здатність до міркування, обробки інформації її аналізу та побудови певних висновків є однією із найважливіших здібностей, що притаманні людині. Поза реалізацією цієї здатності, неможливо уявити того світу культури, який є середою буття людини, та протистоїть світу природньому. Мислення людини розвивається вдосконалюється протягом тисяч років, але можливість такого розвитку забезпечується наявністю певних правил та законів, за якими відбувається абстрактне міркування, та які складають предмет науки логіки.

Задовго до відкриття логіки Аристотелем, люди вмели робити узагальнення та складати поняття, висловлювати судження, будувати умовиводи тощо. Отже, здатність до логічного мислення є в певному сенсі вродженою для людини. Але “природне” абстрактне мислення, навіть попри те, що є достатнім для побутової та господарчої діяльності, не може бути фундаментом наукових міркувань, незалежно від того, якого спрямування є наука. Більш того, буденна логічність часто підводить навіть у повсякденних справах. Це пов'язано з тим, що використання законів логіки відбувається інтуїтивно, а отже, така здібність залежить від багатьох сторонніх факторів, і ступінь її розвитку дуже відрізняється у різних людей.

Таким чином, очевидним є те, що процес оволодіння науковим знанням передбачає, водночас, необхідність оволодіння основами науки логіки, без знання яких неможливо довести істинність та правильність міркувань. Це твердження стосується також здобувачів освіти за спеціальністю “Право”.